

#1

(35)

OKTOBRIS 2024

Kopā mēs vienmēr spējam saredzēt gaismu

/Andreass H. Šmahts/

Pazudušās lapaspuses...

Nezinu, kā jums, bet man šis mācību gads ir iesācies strauji un ļoti koši. Jau oktobris ir klāt, bet es vēl pāris dienas esmu vasarā. Laiks šogad, manuprāt, mēģina visātrāk noskriet maratonu. Tas viņam izdodas, jo nav pat īsti laiks atvilkt elpu cilvēkam, kas nevēlas šo gadu skriet neapstādamies. Steigā parasti aizmirstas un pazūd tās pāris lapaspuses, kurās visbiežāk arī ir tie smieklīgākie un interesantākie notikumi. Tāpēc, lai mēs mēģinātu ievilkt kārtīgu elpu,

apstāties un atrast savas pazudušās lapaspuses, ir tapis jauns *L'avīzes* izdevums ar mūsu pašu domām un mēģinājumiem iepauzēt ikdienas steigā.

Jāturas pie laika biksēm!

Lai ņiprs un spēcīgs mācību gads!

Jūsu mīļā *L'avīzes* komanda

Ivetina ♥
Seraice

Redaktores vēstule.....	2
Aktuālais Lavīzes ielā.....	3
<u>ĀVĢ SIENAS ČUKST</u>	
Jaunā mācību gada ekspektācijas.....	4
Graujošas reformas.....	4
No skolas uz skolu.....	5
Dzejas slams.....	6
Dzejas dienas 2024.....	7
Baltā nakts.....	8
Atskats vasaras svētkos.....	10
Kuba - Laukumi 2024, Jersika Records.....	14
<u>ZVANS AR MĒLI</u>	
Intervija ar Ingu Pizāni.....	15
<u>MĒĢINĀJUMI IZGARŠOT</u>	
<u>DZĪVI</u>	
Filmu ieteikumi.....	17
Grāmatu ieteikumi.....	19
Šovu ieteikumi.....	20
Kur doties oktobrī?.....	22
RĪGA IFF'24.....	24
<u>EIFORIJAS SĪRUPĀ</u>	
Dzejas slama uzvarētāju dzeja.....	26
Eduarda dzeja.....	29
Kadiķa dzeja	30
Miermīlības vēstnesis.....	31
Mēness.....	31
<u>PUSDIENU STARPBRĪDIS</u>	
Sudoku.....	32
Kurš skolotājs tu esi?.....	33
Krustvārdu mīkla.....	34
Spotify playliste	35

AUTORI

Evelīna Sekace 12.5 (Redaktore)
 Afra Pia Kima 12.5
 Ance Grīvane 12.5
 Katrīna Vālodze 11.5
 Elīze Vīgante 12.5
 Līna Jakubāne 12.5
 Elēna Andersone 12.3
 Elizabete Helmane 12.3
 Eduards Zilberts 11.5
 Līva Vilaua 10.5
 Zaiga Linde 12.4
 Eduards Everts Kalniņš 12.3
 Elza Bērziņa 12.4
 Undīne Kivleniece 12.5
 Sabīne Skutele 12.5
 Aija Karlsone-Arklone 12.5
 Emma Luīze Ceske 10.5
 Vadims Trifanovs 12.1
 Citrarka
 Kadiķis
 Miermīlības vēstnesis
 Dagnija Ivanovska (konsultante)

MĀKSLINIECISKAIS NOFORMĒJUMS

Evelīna Sekace, 12.5 (makets)
 Afra Pia Kima 12.5– vāks
 Elīze Vīgante 12. 5- aizmugures vāks
 Iekļautās fotogrāfijas no personīgā un skolas
 arhīva.

Raksti L'avīzei:

E-pasts: laviziteavizite@gmail.com

Seko L'avīzei:

Instagram: @lavizesavize

Spotify: @laviize

JAUNĀ MĀCĪBU GADA EKSPEKTĀCIJAS

Viss jau ļoti skaisti - mācību gads iesācies, visapkārt rudens izgrezno pasauli savos toņos, un mācības tikko sākušās, bet jau sper pa muguru un stumj uz priekšu.

Sabiedrībā pirms vai arī pēc jaunā gada ierasts teikt "new year, new me" jeb "jauns gads un jauns es pats". Šķiet, sākoties jaunam mācību gadam, skolēniem bieži labpatīk lietot šo teicienu.

Cerības un sapņi vienmēr ir uzbūvētas pasaku pilis, kuras vēl nepastāv, bet drīz, drīz tās pastāvēs, un katrs uzbūvēs sev savējo. To varētu salīdzināt ar ambīcijām, kas dzen mūs uz priekšu ātrākā vai lēnākā tempā, bet tomēr dzen un izraisa vēlmi būt labākam, ātrākam, skaistākam vai gudrākam. Mēs katrs esam izlolojuši savu mazo mācību gada "sapnīti", lai arī kāds tas būtu, ar kādām mežģinēm greznots vai biezu laku klāts. Šie lolojumi ir cerības, kas kā mazi strazdulēni vēl šobrīd, mācību gada sākumā, kā no ligzdas tikko izkrituši kleberē un klūp uz katra mazā pakāpiena, tomēr paaugoties tie spēs iemācīties dzīvot patstāvīgi un nevienas debesis neliksies par augstām. Tā ir ar mūsu sapņu pilīm, kas šobrīd šķiet vēl svešādas, bet drīz tās iepazīsim un spēsim uzbūvēt pamatus.

Ir sācies jauns mācību gads, un vasaras brīvības smaržu nomaina rudenīgais smagums, bet tādēļ vien mums pašiem nav jāklūst smagiem. Sākumā klupsim un lēnā tempā soļosim tālāk. Bet jēga jau nav mērāma noietajā attālumā, bet gan piedzīvotajā un sirdī iemīļotajā. Tādēļ mans ierosinājums ir nesteigties dzīvei pa priekšu, sava sirds smaguma dēļ nekrāsot citiem dienas drūmas, jo ik dienu iespējams rast kādu saules staru, ko iespīdināt savā un citu ikdienā.

/Elēna Andersone 12.3/

Jaunais mācību gads

Āgenskalna valsts

skolēniem šogad ir iesācies

ar īpaši daudz izmaiņām - klašu

apzīmējumi ar burtiem, jauna skolas

direktore (nākamajā izdevumā būs lasāma intervija) un pat

skolas nosaukums. Jaunās reformas ir izraisījušas daudz diskusiju vienlīdz skolēnu

un skolotāju starpā. No sākuma gaitēnos valdīja neliels apjukums - vai jālieto burti? Vai

GRAUJOŠAS REFORMAS

tiešām skolas nosaukuma apzīmējums tagad ir RĀVĢ? Tagad visi jau zina, ka tā tam būs būt, bet daudzi skolēni tāpat sūdzas.

Tas, vai klases nosaukumam klāt ir burts vai cipars, var šķist tīri nenožīmīgi, bet tikai ne mūsu skolas skolēniem. Šī mazā izmaiņa daudziem ir atstājusi negatīvu iespaidu. "E, eeeee, fuij, tas skan pretīgi, kā tādi ēzeļi, vai?" norāda kāds valodas un kultūras novirziena pārstāvis. "D - tas ir pats sliktākais burts. Daltoniķi, deģerenti," izsakās agrākās x.4 klases delegāts. Skolēni ir diezgan neapmierināti, ka tagad ciparu vietā ir burtu apzīmējums. Redziet, ar cipariem šāda problēma nebija, skolēniem nav tik daudz negatīvu asociāciju ar skaitļiem, ar tiem nevar apsaukt citas vai savu klasi.

Vislielākais jaunums šogad ir skolas jaunais nosaukums - Rīgas Āgenskalna Valsts ģimnāzija. Skolas nosaukuma maiņa var likties ļoti strauja un nepamatota, bet īstenībā šis ir 15. mūsu skolas nosaukums. Tomēr mēs Āgenskalna Valsts ģimnāzijai esam ļoti pieķērušies. Komentārs, kurš vislabāk raksturo raizes saistībā ar nosaukuma maiņu, ir: "Jautājums ir tāds - vai mēs vēl esam Āgenskalna valsts? Vai Rīgas valsts? Vai arī Rīgas Āgenskalna valsts? Kā mēs varam būt divas valstis? Tas ir ļoti maldinoši."

Protams, ka mēs vēl joprojām esam Āgenskalna valsts. Reformu jucekļi nevajag piemirst, ka tiek mainīti tikai nosaukumi un apzīmējumi, kas nenosaka klases vai skolas būtību. Dažreiz ir vienkārši jālaujas nebūtisku izmaiņu straumēm.

/Katrīna Vālodze 11.5/

No skolas uz skolu

Ir ļoti maz cilvēku uz šīs zemes, kuriem patīk drastiskas pārmaiņas, un šiem cilvēkiem es saku: "Apsveicu! Jūsu dzīve ir mazliet vieglāka nekā citiem!" Tomēr lielākajai daļai ar to ir grūti tikt galā vai arī ar to netiek galā vispār. Viena no lielākajām pārmaiņām, ko daudzi ir izjutuši, ir pārnākšana no vienas skolas uz citu. Atnākšana no vietas, kurā Tu jau bijī pieradis, vieta, kura bija kā Tavas otrās mājas, un vieta, kurā bija arī Tavi draugi, uz vietu, kur viss ir jauns: jauni cilvēki, jauni skolotāji un pavisam cita atmosfēra. Es kā jauna RĀVĢ skolniece to vēl joprojām ik palaikam jūtu, kaut arī pagājis jaunajā skolā jau mēnesis.

Kad uzzināju, ka esmu tikusi RĀVĢ, biju priecīga. Lai gan tā nebija mana pirmā izvēle, jutos tā, it kā tas ir mans liktenis mācīties šeit. Atlikušo vasaru domāju tikai par to vien, ka es iešu un mācīšos un viss būs kā iepriekšējā skolā. Zinību dienā es iekšēji jutos diezgan eiforiski, un vēl adaptācijas dienā biju ļoti priecīga par to, cik forša ir klase, klases audzinātāja un vispār viss kopumā. Tiešām jutos piederīga un tā, it kā būtu uz pareizā ceļa. Tomēr eiforijas sajūta, dienām ejot, arvien vairāk un vairāk sāka noplaukt.

Parasti skolēns sāk pārdomāt skolas izvēli tad, kad sākas mācības, bet man bija citādāka pieredze. Pēc apmēram nedēļas es sāku saprast, ka esmu citā vidē, man apkārt ir citi cilvēki. Man blakus vairs nav manas draudzenes, ar kurām iepriekšējā skolā kopā pavadīti 8 gadi. Es biju apjukusi, jo nebiju pieradusi pie skolas izkārtojuma un nejutos kā es, jo vēl

kautrējos izrādīt savu īsto raksturu svešiem cilvēkiem. Vēl grūtāk ir tas, ka, lai tiktu uz skolu, tagad ir jābrauc ar sabiedrisko transportu agri no rīta, kas ir liels kontrasts tam, ka iepriekš mācījies skolā, kas atrodas 15 minūšu attālumā no mājām.

Es veicu arī aptauju, lai uzzinātu, vai citi jaunie skolēni gada sākumā jutušies līdzīgi man. Kopumā lielākoties skolēni ātri pieraduši pie šīs vides, tomēr bija daži, kas atbildēja, ka mācību gada sākumā jutušies nomākti, apjukusi u.tml. Iemesli tam bija ļoti līdzīgi kā man – grūti orientēties skolā, apkārt ļoti daudz jaunu cilvēku. Daži arī pieminēja, ka viņiem nepatīk atmosfēra šeit un ka te nav nemaz tik labi. Tomēr, no otras puses, lielākajai daļai bija pozitīvas atsauksmes. Viņi pieminēja, ka ir ļoti atsaucīgi skolotāji, draudzīgi klasesbiedri un, pretēji iepriekš minētajam, laba atmosfēra.

Var secināt, ka vairākums jauniešu jau ir iejutušies šeit, bet tāpat ir daļa skolēnu, kas jūtas pazuduši, lai gan pagājis ir jau mēnesis jaunajā vidē. Ja šajā brīdī kāds vēl joprojām tā jūtas, tas nekas, jo katram ir nepieciešams citādāks laiks, lai pierastu pie kaut kā jauna. Es arī jutos nomākta, kā nesalikti puzzle gabaliņi, bet tagad jau ir redzama kāda daļa no attēla, un ar katru dienu jutos arvien piederīgāka šeit.

/Līva Vilaua 10.5/

DZEJAS SLAMS

2024.gada 24.septembrī skolas pagalmā norisinājās jau otrais RĀVĢ dzejas slams, šoreiz Dzejas dienu izskaņās. Pie žūrijas galda sēdēja dzejnieki un daži skolas absolventi – Inga Pizāne, Sofija Keiča, Katrīna Liepiņa, Rinalds Einiks, skolas direktore – Iveta Ratinīka, kā arī divi skatītāji – 1.kārtā Arsēnijs (10.e) un 2.kārtā Eduards (11.e). Dzeju lasīja vairāki talantīgi skolēni – Laima Belcera 10.b, Eduards Zilberts (11.e) un Emīlija Sniedze (10.e). Otrajā kārtā iekļuva Poga jeb Elīza Vīgante (12.e), viņa ieguva 4.vietu. Asā dzejas duelī par 2. un 3. vietu starp Sabīni Skuteli (12.e) un Aiju Karlsoni-Arkloni (12.e) triumfēja Sabīne. Pirmo vietu godam ieguva Undīne Kivleniece (12.e).

/Katrīna Vālodze 11.5/

DZEJAS DIENAS 2024

Ceļojums ar dzejniekiem

7.septembrī pl.12.00 dzejnieki uzsāka savu ceļojumu, mēs viņiem sekojām un to vārdus uz klausījām.

“Ceļojums ar dzejnieku” norisinājās jau 12.reizi, šogad šarmantajā Avotu apkaimē. Poētiskās ekskursijas vadītāja Ērika Bērziņa, lai gan pati uzaugusi Avotos, bija pārsteigta, ka tieši šis, viņas, Rīgas rajons tiks apceļots. Bieži vien mums pašiem savas vecās mājas

neliekas ceļojuma vērtas, bet Avoti viennozīmīgi tādi ir, sākot ar pirmajiem lasījumiem Ziedoņdārzā, kā arī tālākajām gaitām gar vecajiem koka namiem un pie bijušā Seksuāli transmisīvo un ādas slimību centra ēkas.

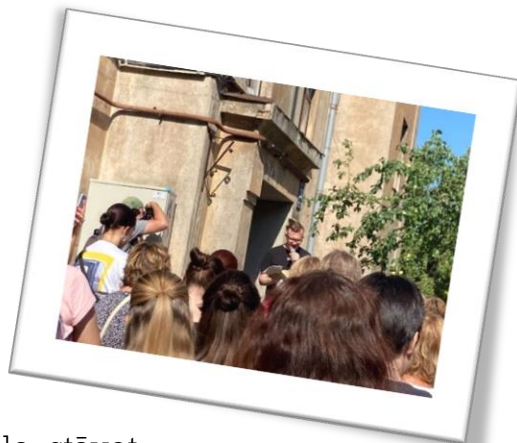
Šī gada ceļotāji - Anna Auziņa, Inga Gaile, Andra Manfelde, Linda Mence, Artis Ostups, Toms Treibergs, Kārlis Vērdiņš, Arvis Viguls, Roberts Vilsons, Krišjānis Zeļģis. Godīgi, vairākus lasījumus es nespēju saklausīt vai uztvert pastaigas dabas dēļ, jo visapkārt bija metropolei raksturīgi trokšņi. Toms Treibergs savā lasījumā aprakstīja skarbo Rīgu, mūžīgo čuru un kņadu perēkli. Kā cilvēks, kurš visu mūžu ir dzīvojis Rīgas centrā, es dzejoli klausījos ar lielu smaidu. Arī pirmā dzejas lasījuma laikā es smaidīju, bet izmisumā. Inga Gaile, stāvēt Ziedoņdārza strūklakā, deklarēja, ka visas sievietes viena otru ienīst. Šis secinājums

mani noveda līdz mazam dvēseles konfliktam, kas vēl joprojām manī risinās. Lūk, tā ir dzeja!

Šī gada dzejas dienās es bieži vien aizdomājos par vispārīgo dzejas nozīmi un tās nozīmi savā dzīvē. Rezultātā es to spēju sev definēt. Dzeja - lirisks daiļliteratūras veids, kas manī izraisa pilnīgu iekšējo mieru vai nemieru.

Roze Aspazijai

Pirmā sajūta, kad iegāju Dubultu rakstnieku nama pagalmā uz pasākumu, bija, ka esam netīši iemaldījušās kādā vecu draugu saietā. Tomēr mūs ātri paaicināja apsēsties un novietot Aspazijai domātās rozes kopējā vāzē. Drīz jau sākās lasījumi, rakstnieku nama iedzīvotāju vai pašu viesu darbu, bet pārsvarā Aspazijas. Īsto Dzejas dienu sajūtu man radīja

Aspazijas dzejoļa “Zilā puķe” lasījums. Ikdienā, bieži sastopoties ar laikmetīgo dzeju, izdzirdēt pazīstamās un klasiskās rindiņas bija bauda. Pirmais lasītājs bija rakstnieks Roalds Dobrovenskis, pēc tam viņa sieva dzejniece Velta Kalniņa. Pāra sadarbība un mīlestība vienam pret otru bija ļoti redzama, tā novērsa manu uzmanību no lasītā teksta. Es nevarēju beigt pētīt viņu saskanīgo apģērbu, ar roku rakstīto dzeju uz baltām papīra lapām un atbalstošos mājienus vienam otram.

Pēc daiļdarbu lasījumiem mēs visi devāmies pie Aspazijas. Nesot rozes uz kāpu, kurā atrodas Aspazijas piemineklis, es noklausījos kādu stāstu. Pirms lielās vētras, kas šovasar plosījās Jūrmalā, kāds bija pieminekli attēlotajai Aspazijai azotē iespraudis rožu pušķi. Kad vētra atkāpusies, visa kāpa bija apbirusi zariem, kokiem, lapām, bet Aspazijas azotē vēl joprojām ligojies rožu pušķis.

/Katrīna Vālodze 11.5/

SURVIVAL KIT - 15 “NAKSTMĒRS”

Starptautiskais laikmetīgās mākslas festivāls “Survival kit - 15” šogad Baltās nakts ietvaros vēra savas durvis trīs atsevišķās Rīgas lokācijās - Amatu ielā 4, Eduarda Smiļģa ielā 34A un Strazdu ielā. Es to apmeklēju Amatu ielā 4, kur nakts garumā risinājās darbnīca, mākslinieku performances, lasījumi, teātris un dejas.

Amatu ielas ēka bija interesanta izvēle festivāla norises vietai, jo idejiski gotiskā stila ēkai vajadzētu kontrastēt ar tajā ietilpstošo laikmetīgo mākslu, bet izstāde bija pārsteidzoši iederīga. Šogad festivālā vairāk nekā 30 mākslinieku – gan no Latvijas, gan citām valstīm - savos darbos parādīja dažādus veidus,

kas ietekmē pilsētas iemītnieku dzīvi, caurvijot pilsētas infrastruktūru, ēkas, dabu, kultūru, sociālo, politisko un vides sfēru. Tieši Baltajā naktī Amatu ielas nama pagalmā Gerds Lapoška nakts laikā trīskārši uzveda performanci “Naktsmiers”, kas bija kā izklaidējošs un salds sapnis.

REIVA TRAMVAJS

Neierastais sabiedriskais transports daudzus ieinteresēja tik plaši, ka tramvaju gaidīja pūlis ar cilvēkiem un iekāpšana tajā bija gluži neiespējama.

Tramvajā tomēr es tiku, mani ievilka. Vienīgais veids, kā es spēju raksturot tramvaju, ir – tas bija episks. Laikā, kad reiva kultūra izmirst, šis patiesi ir tas, kas nepieciešams. Reiva tramvajs ir tik svaiga un sulīga ideja, kas, kā to piedzīvoju, ieintriģēja daudzus.

Diemžēl es visdrīzāk nekad vairs nevarēšu savu ierasto tramvaja maršutu mērot tik izcili kā Baltajā naktī, bet košās atmiņas ir ar mani katrā agrā rītā braucienā uz skolu.

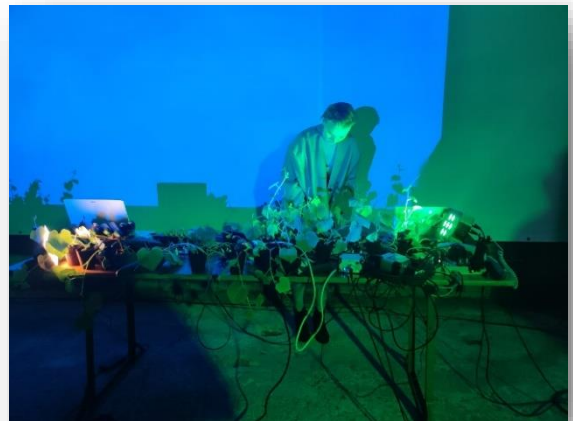
BALTĀS NAKTS DŽEZA SKAŅAS

Baltās nakts ietvaros bija iespēja Doma laukumā baudīt “City Jazz Rīga” un “Joker Dixie” trīs stundu garo džeza mūzikas performanci. Atmosfēra Doma laukumā bija brīnišķīga. Cilvēki baudīja mūziku, dejojot vai vienkārši stāvot un klausoties, izskanēja vairāki klasiski džeza skaņdarbi, piemēram, “Mercy Mercy Mercy”, “Cantaloup Island”. Koncerts Vecrīgas ielas iepazīstināja ar vēl nepieredzētu un brīvu kultūru.

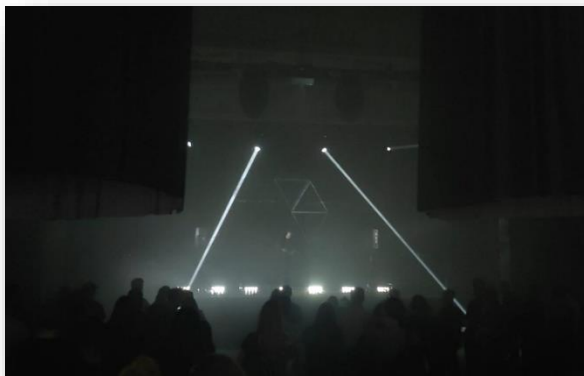
/Katrīna Vālodze 11.5/

BALTĀS NAKTS ELEKTRONISKIE GURŅI UN MŪZIKA

7. septembrī, kad bija Baltā nakts un Rīgā ‘bija iespēja mēģināt iekļūt reiva tramvajā, LU Botāniskā dārza Gurķu mājā plkst. 20.00 un 22.30 varēja redzēt Ievas Vīksnes un Waterflower (*aka Sabīne Moore*) performanci, kurā tika savienota bioloģija, tehnoloģijas un cilvēku prāti neaizmirstamā performancē. Tās laikā Ieva Vīksne veidoja pētījumu par botāniskā dārza gurķu selekciju un augiem, bet Waterflower klātienēs performancē spēlēja mūziku, ietekmējoties no gurķu ziediem un Botāniskā dārza augiem, radot audiālu un vizuālu simbiozi. Gan dabas, gan elektronikas vadiem pilnais galds radīja skatītājos interesi. Nevarēja nojaust, ko gaidīt no modulāro sintezatoru un augu apvienojuma.

Mūzika, kas radās performances laikā, bija neparedzama, šķita visu laiku nemainīga, tomēr ieklausoties varēja dzirdēt, ka skan vairākas lietas neatkarīgas cita no citas. Bija sajūta, ka visu Gurķu māju pamazām pārņem augi, ievēlot sevī visu, ko vien var, ieskaitot klausītājus.

Baltā nakts iekļuva arī “Tallinas kvartāla” angāra koncertzālē, to papildot ar koncertprogrammas “VIDEOGRĀFIJA XIX - SPACE TEXTURES XVIII” skaņām, kur plkst. 21.00 uzstājās “Gas Of Latvia” (“Latvijas gāze”), tikai tā nebija akciju sabiedrība “Latvijas Gāze”.

Jau iepriekš biju dzirdējusi “Gas Of Latvia”, tādēļ nojautu, ka mūzika būs trokšņu un pārsteigumu pilna. “Gas Of Latvia” mūziku veido, izmantojot modulāros sintezatorus,

tomēr radītā mūzika pilnībā atšķīrās no Gurķu mājā dzirdētās – par pamatu tiek ņemti trokšņi, kurus apstrādājot, rodas ritmi un, iespējams, pat melodijas. Katrā koncertā mūzika tiek veidota uz vietas, tādēļ nekad nav divu vienādu koncertu – šoreiz tas bija mazāk eksperimentāls, tādēļ varēja pat dejot, ko “Gas Of Latvia” koncertos ļoti reti var piedzīvot.

/Elizabete Helmane 12.3/

ATSKATS VASARAS FESTIVĀLOS

Dārgo Āgenskalna pilsoni! Kā jau visam labajam, arī vasarai neapstrīdami pienācis gals. Ticu, ka katrs no mums to pavadījis atšķirīgi - kāds no viena festivāla nākamajā, cits - darba grafika iežogojumā, vēl kāds - līdz elkoņiem ieracies omītes puķu dobē. Lai kā arī nebūtu, ceru, ka ikvienam izdevās rast kaut nedaudz laika atpūtai un izklaidei, piedzīvojot kādu kultūras notikumu. Šajā rakstā piedāvāju kopā gremdēties atmiņās par brīvlaika spilgtākajiem festivāliem (vai vismaz uzzināt, kas palaists garām :)).

Hipiju un Panku svētki

Norises laiks: 01.06.2024.

Norises vieta: Lastādija

2024. gada vasaru kultūras kvartālā “Lastādija” ieskandināja nu jau par tradīciju kļuvušais festivāls “Hipiju un Panku svētki”, kurā muzikālā un brīvā gaisotnē

varēja satikties līdzīgi domājošie panku un hipiju subkultūru pārstāvji. Pasākumā uzstājās tādi mūzikas izpildītāji kā trio "Druhumurs", Keitija Bārbale, "Grēcīgie partizāni", "Depustūtes" un "Rudra Beat".

Holi Music Festival

Norises laiks: 08.06.2024.

Norises vieta: "Wondersala"

Par vienu no sociālajos tīklos apspriestākajiem festivāliem šovasar kļuva "Holi Music Festival", kas apmeklētājiem piedāvāja dažādas aktivitātes - Holi krāsu mētāšanu, Bolivudas deju priekšnesumus, sejas apgleznošanu, hennas tetovējumus, taro kāršu lasīšanu. Pie popmūzikas un elektroniskās mūzikas skatuvēm mūzikas mīļotājus pulcēja "Carnival youth", Emilija, Grēta, Patrisha, Prusax u.c. pašmāju mūziķi.

Straume

Norises laiks: 05.07.2024. - 06.07.2024.

Norises vieta: "Zeit" radošais kvartāls, Līgatne

Latvijas hiphopa festivālu, kura mērķis ir godināt hiphopa un repa mūzikas pārstāvjus, īpašu padara gan speciāli izvēlētā skatuves programma, gan domubiedru kopā būšana un skaistā apkārtnē. Šovasar tajā uzstājās tādi mūziķi kā Fiņķis, Prusaks, Bush, Ūga, Ma**u sencis,

projekts

"M.O.O.N.\$S.W.A.G.G." (Ozols, Skutelis, ods, goča, Wiesulis).

Positivus

Norises laiks: 19.07.2024. - 20.07.2024.

Norises vieta: Lucavsala

Par vilšanos daudziem festivālu mīļotājiem šogad izvērtās ierasti grandiozais "Positivus" - pēdējā brīdī tika atcelta galvenā mākslinieka Offset un grupas

“Nothing But Thieves” uzstāšanās. Taču tas neliedza apmeklētājiem izbaudīt Džeisona Derulo, “Royel Otis”, Nemzzz, Džeikoba Koljera, Ski Mask The Slump God, Ozola, Fiņķa, Wiesuļa u.c. izpildītāju priekšnesumus.

Summer sound

Norises laiks: 02.08.2024. - 03.08.2024.

Norises vieta: Liepājas pludmale

Baltijas grandiozākā pludmales festivāla programmā šogad bija atrodami vairāki pasaules līmeņa mākslinieki, piemēram, dīdžejs Robins Šulcs, “Offenbach” un somu Eirovīzijas zvaigzne Käärijä, kā arī

Latvijas slavenākie izpildītāji: “Citi zēni”, “Sudden Lights”, “Bermundu Divstūris”, “Astro’n’out”, “Rīgas modes”, “Kreisis krasts” un daudzi citi.

Fest Fāze

Norises laiks: 09.08.2024. - 10.08.2024.

Norises vieta: Zeltenes pils, Tukuma novads

“Fest Fāze” organizatori jaunās un populārās mūzikas festivālu dēvējuši par trampīnu uz lielo skatuvi jaunajiem māksliniekiem. Šogad šo mūziķu vidū bija “Carnival Youth”, “Ziedu Vija”, “Čipsis un Dullais”, Ma**u sencis un Grandmasters Neons, Luka, Emīlija, “Inspo”, “Purple Negative” u.c. Lai pasākumu padarītu daudzveidīgāku, tajā tika iekļautas gleznas, dzeja un performances.

Rocktagons

Norises laiks: 17.08.2024.

Norises vieta: kvartāls “Masti”, Ozolnieki

Festivālā “Rocktagons”, kas šogad norisinājās pirmo reizi, interesentiem bija iespēja iepazīties ar Latvijas roka un metālmūzikas jauno paaudzi - septiņām jaunām grupām: “De Speakable”, “Apnika panika”, “The Tunes”, “Garu pagrabs”, “Ambeddo act”, “Blind Shapes” un “Askin”.

Veldenfests

Norises laiks: 17.08.2024.

Norises vieta: E. Veidenbauma memoriālais muzejs
“Kalāči”

“Vieta, kur omītes var satīties ar pankiem,”
mūzikas un mākslas festivālu raksturo tā rīkotāji –
jaunieši, kam tuva E. Veidenbauma daiļrade.
Festivāla ietvaros apmeklētājiem bija iespēja baudīt
dažādas performances, izpausties lielformāta
gleznās, klausīties dzejas slamu ar jauno dzejnieku
piedalīšanos. Pasākumā uzstājās itāļu ģitārists
Daniela Mamarella, grupa “Svelmes”, Juris
Simanovičs un “Bez grēka ieņemtie”.

Ezīšfests

Norises laiks: 24.08.2024.

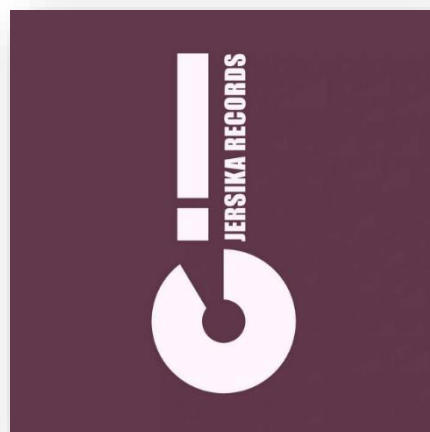
Norises vieta: Tallinas ielas kvartāls

Augusta noslēgumā uzlikt kroni vasarai Rīgas
centrā aicināja “Ezīšfests”. Uz vairākām skatuvēm
par izklaidi visām paaudzēm parūpējās
“Singapūras Satīns”, Žoržs Siksna, “Sever”,
“Ma**u sencis”, “Čipsis un Dullais”,
“Audiokvartāls”, “Inokentijs Mārpls” un citi
pašmāju mākslinieki.

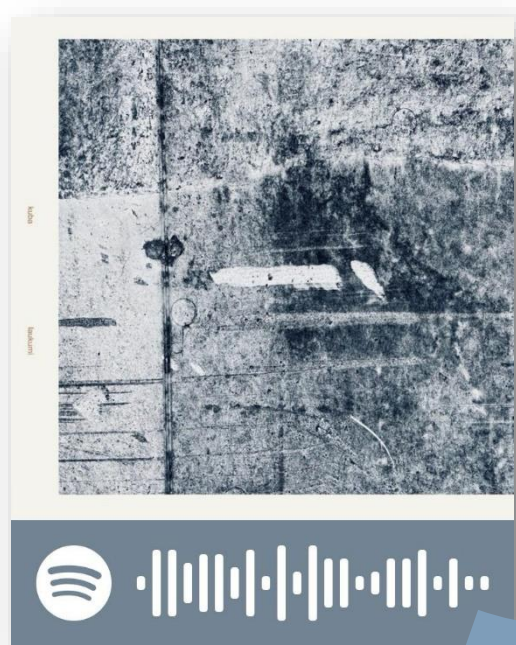
/Zaiga Linde 12.4/

Kuba - Laukumi 2024, Jersika Records

2024. gada 28. jūnijā pēc vairāk nekā 20 gadu
klusuma leģendārā latviešu post-roka,
džezroka, krautroka un ambientās mūzikas
grupa “Kuba” pasaulē laida otro studijas
albumu “laukumi”, kas izceļas kā visilgāk
tapušais albums latviešu mūzikas vēsturē.

2002. gadā jaunizveidotā grupa "Kuba" par debijas albumu "15 episodes of Kuba" saņem mūzikas ieraksta gada balvu divās kategorijās, albums tiek izdots arī Japānā, Grieķijā, Horvātijā un citos pasaules nostūros. Gūto panākumu iespaidā grupa sāk darbu pie otrā studijas albuma, kas pavērstu skanējumu eksperimentālākā virzienā, taču 2006. gadā grupa savstarpēju konfliktu dēļ izjūk, atstājot garadarbu novārtā. Grupas sastāvs ir patiešām iespaidīgs, jo "Kubā" spēlē vairāki dalībnieki no zināmām latviešu grupām, kā "Mofo", "Satellites LV" un "Rīgas Modes". Pēc 10 gadu klusuma "Kuba" atgriežas ierakstu studijā, kur arī turpina darbu pie jau iesāktā latviešu avangardās mūzikas celmlauža, un pēc 22 gadiem, 2024. gadā, albums beidzot tiek publicēts. Albuma skanējums izceļas ar dažādu monofonisko analoģu sintezatoru lietojumu, uzgleznojot melanholisku un sapņainu skaņu gleznu. Atvasinoties no "15 episodes of Kuba" (tikpat nozīmīgs, cik "Laukumi" latviešu mūzikai) dzirdētajiem eksperimentālajiem džeza elementiem, "Laukumi" atšķiras no jestrā un nepieradināmā priekšteča ar maigākām, plašākām un personīgākām melodijām un radītajām emocijām.

Klausies Spotify :D

48 minūšu un 14 sekunžu garais meistardarbs "Laukumi" 14. septembra vakarā "Kubai" nopelnījis Austras balvu par gada labāko albumu Latvijā. Šis albums ideāli iekļaujas rudens mitrajā un vēsajā būtībā un ir noteikti jānoklausās katram mūzikas cienītājam.

/Eduards Everts Kalniņš 12.3/

Skolā strādā dzejniece? - Intervija ar Ingu Pizāni.

Šajā mācību gadā mūsu skolā sākusi strādāt dzejniece Inga Pizāne. "Daudzi, kuri dzeju nelasa, iespējams, baidās to nesaprast un tādējādi justies muļķīgi. Jūs gan palasiet Ingas dzeju, nemaz tik nesaprotama tā nav, jo spēj apburoši romantizēt krītošās lapas un miglu rīta agrumā, saplīsušu krūzi, nāves brīdi un birokrātiju, un jā, arī lamu vārdus," šādi par Ingas Pizānes dzeju izsakās Aija Uzula, LNB Bibliogrāfijas institūta Datu un zināšanu pārvaldības nodaļas Standartizācijas eksperte. Vēlos iepazīstināt tevi, lasītāj, ar Ingas Pizānes maigo raksturu un viņas aizrautīgo personību.

1.Kā jūs sevi raksturotu?

Kā cilvēku, kā dzejnieku? Jā, es rakstu (droši vien arī dzeja mani raksturo). Dzeja man parasti ir pirmais, kas nāk prātā, kad es domāju, kā ar sevi iepazīstināt. Mani interesē radošums, kino, literatūra, meditācija un fotogrāfija.

2.Kāds ir pirmais iespaids par RĀVĢ?

Pirmais iespaids: šeit ir silti un draudzīgi. Es jutos pieņemta, un ar skolu es vēl lēnām iepazīstos. Bet es jūtu, ka šeit tiek novērtēta iniciatīva gan no skolotāju puses, gan no skolēna. Un man liekas, ka šai skolai ir labs potenciāls, lai gan skolotāji, gan skolēni te justos labi un droši. Man tas liekas pats galvenais vispār skolā un dzīvē.

3.Kura ir jūsu mīļākā kafejnīca Āgenskalnā?

Man Āgenskalns ir jauna vide, tāpēc pati vēl meklēju, kurās kafejnīcās ir brīva, forša atmosfēra, bet ir sanācis ieiet Kalnciema kvartāla kafejnīcā, *Kairos* un *Caffeine*. Esmu liela kafijas mīlotāja, tāpēc kafija ir mana pirmā izvēle vienmēr un visur, bet

Kairos

lielā izsalkumā esmu bijusi arī paēst risoto ar salātiņiem. Man garšo arī kūkas, tāpēc labprāt pie kafijas kādu apēdu.

4.Kā tiekat galā ar motivācijas trūkumu?

Man palīdz tas, ja ikdienu ir diezgan strukturēta, un īstenībā arī tas, ka manā dzīvē ienāca šis skolas darbs. Tad tas man vēl vairāk palīdz strukturēt dienu un darbu. Un arī tas, ka ir pēc iespējas daudzveidīgāks dzīves ritms (ka tu zini, ka tev tur vienu dienu būs tas, bet citā dienā būs kaut kas cits). Piemēram, vienā mācību stundā es pamanīju, ka skolēni ir vairāk motivēti, ja uzdevumi ir dažādi, ja nav tā, ka visu laiku tikai rakstīšana vai tikai strādāšana grupās. Tā daudzveidība palīdz kaut kā sasparoties, motivēties un sniedz arī kaut kādu dienas režīmu.

5.Vai visiem vajadzētu lasīt dzeju?

Vai vajadzētu - nē, bet, vai es gribu? Man šķiet, ka visus var ieinteresēt dzejā, bet vai visiem vajadzētu? - Nē. Bet man liekas, ja tevi ieinteresē, tad tu arī gribi lasīt. Es gribētu, lai cilvēki nevis jūt, vai nu

vajadzībai, vai ar piespiešanos, bet lai viņi ir ieinteresēti lasīt dzeju (tas būtu perfekti).

6. Kā jūs šeit nonācāt mūsu skolā?

Iveta Ratinika.

6.1 Brīvprātīgi, piespiedkārtā vai brīvprātīgi piespiedu kārtā?

Droši vien ar tādu pamudinājumu un ierosinājumu. Ļoti ilgi mani nevajadzēja pierunāt. Tas, ka man ir tikai 2 stundas nedēļā, droši vien ir iemesls, kāpēc arī piekritu. Ja man prasītu vairāk, tad es droši vien gan nevarētu, gan negribētu, jo man ir arī vēl citi darbi, un man, radošais darbs, ir prioritāte. Bet, jā. Kad Iveta Ratinika uzzināja, ka būs direktore, viņa man piezvanīja un piedāvāja mācīt radošo rakstīšanu.

7.Kā ir būt skolotājam?

Tas ir mazliet mulsinoši, mazliet jocīgi, bet tajā pašā laikā es arī kā dzejniece bieži braucu uz skolām vai bibliotēkām un vadu arī radošas nodarbības. Līdz ar to tas man nav kaut kas pilnīgi jauns, un arī pēc izglītības es esmu skolotāja. Nebija tā, ka es simtprocentīgi zināju, ka es noteikti strādāšu par skolotāju, bet tā izglītība ir diezgan daudzpusīga - psiholoģija, pedagoģija, filozofija. Tur bija visādi priekšmeti, kas mani interesē. Beigās pats interesantākais ir tieši satikt jauniešus un runāt ar viņiem, kaut ko iemācīties arī no

viņiem un saprast, kas viņu dzīvēs ir svarīgs. Tā kā arī man ir forši.

8.Kas jums liek priecāties par dzīvi?

Laimīgu mani padara iespēja ieklausīties sevī, saprast, kas man patīk un der, nepatīk un neder, iet savu ceļu - pilnveidoties caur dzeju un fotogrāfiju, satikt draugus, pastaigas, kino, interese par Latvijā un pasaulē notiekošo. Un ļoti svarīgi just pieņemšanu no tuvajiem un mācīties pieņemt viņus. Man šķiet, ka pieņemšana ir viens no laimes pamatnosacījumiem. Būt brīvam, būt sev pašam. Labi justies savā ādā. Pieņemt pašai sevi.

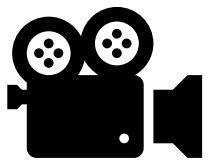
9.Jūsu mīlākais šī brīža autors?

Noteikti Tūve Ditlevsena, kas ir dāņu dzejniece un autore. Pēdējo gadu garumā sanāk diezgan bieži lasīt viņas krājumus. Un vēl pie mīļiem autoriem/dzejniekiem gribētu minēt arī Juri Kronbergu - patīk viņa vieglums, dzirkstošums un humors.

10.Ko jūs ieteiktu izlasīt ikvienam?

No grāmatām, kas jāizlasa visiem, blakus dzejniekam Klāvam Elsbergam, kurš bija tuvs skolas gados, un Tūvei Ditlevsenai, kuru ceru kādreiz lasīt arī latviski, gribētos minēt arī Tūves Jānsones "Vasaras grāmatu", kas drīz iznāks arī filmas formātā. Vēl ļoti tuvs man ir trakulīgais Olivjē Burdo romāns "Gaidot Bodžanglu".

/Dzejnieci intervēja Afra Pia Kima 12.5, pierakstīja Elza Bērziņa 12.4/

Filmu ieteikumi rudens sezonai

Vasaras Karaļi (*The Kings of Summer*)

Izdošanas gads: 2013

Ilgums: 1 h 33 min

Žanrs: coming-of-age, drāma, komēdija

Apraksts: “Vasaras Karaļi” ir filma par trim tīņiem — Džo, Patriku un Bjadžio —, kuri, vīlušies savā dzīvē, bēg no mājām, lai uzceltu savu māju mežā. Meklējot brīvību no saviem vecākiem, viņi iesaistās patstāvīgas dzīves piedzīvojumā. Filma pēta draudzības, sevis atklāšanas un pieaugšanas priekus un grūtības. “Vasaras Karaļi” ar savām nostalgiskajām vasaras noskaņām ir sirsnīgs, humoristisks skatījums vēlmei pēc neatkarības pusaudža gados.

Cepti Zaļie Tomāti (*Fried Green Tomatoes*)

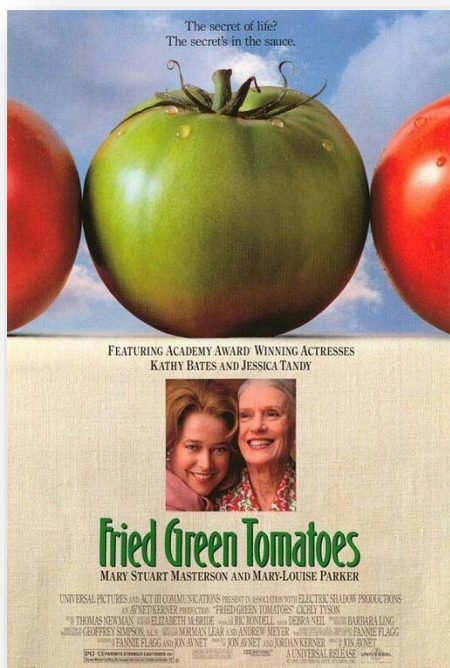
Izdošanas gads: 1991

Ilgums: 2 h 10 min

Žanrs: drāma, komēdija

Apraksts: Šis ir sirsnīgs stāsts par draudzību, identitāti un spēku, ko iemieso sievietes. Tā risinās divos laika posmos – pagātnē un tagadnē. Mūsdienās vientuļa mājsaimniece Evelīna, kurai ir šķietami bezmērķīga dzīve, iepazīstas ar vecāku sievieti Niniju, kura stāsta par divu sieviešu, Idžijas un Rūtas, ciešo draudzību 20. gadsimta sākumā nelielā Alabamas pilsētiņā. Stāstā atklājas viņu piedzīvojumi, izaicinājumi un noslēpumi, kas ietekmē Evelīnas skatījumu uz pašas dzīvi. Filma

pievēršas tādām tēmām kā draudzība, lojalitāte un izturība, kā arī tādiem nopietniem jautājumiem kā rasisms un sieviešu tiesības.

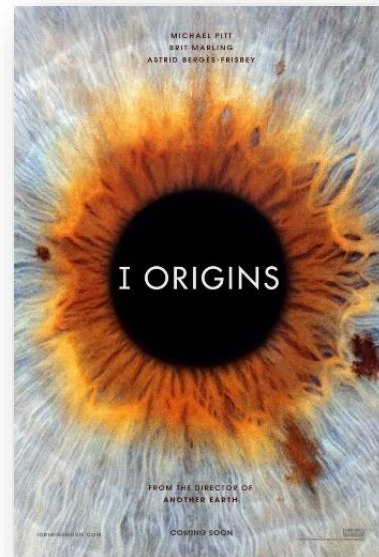
Es - Sākums (*I Origins*)

Izdošanas gads: 2014

Ilgums: 1 h 46 min

Žanrs: zinātniskā fantastika, romantika, drāma

Apraksts: Filma “Es - Sākums” ir par bioloģijas doktorantu Īanu Greju, kurš pēta cilvēka aci, lai pierādītu, ka tā nav radīta dievišķi, bet gan evolūcijas rezultātā. Viņš iepazīstas ar noslēpumainu sievieti Sofiju, un abu attiecības pamazām maina viņa skatījumu uz dzīvi un zinātni. Kad viņa pētījumi atklāj negaidītus datus, kas apstrīd visu, kam viņš iepriekš ticējis, Īans dodas ceļojumā, kurā savijas zinātne, garīgums un ticība liktenim. Filmā tiek pētīti jautājumi par cilvēka dvēseli un to, vai zinātne spēj atbildēt uz eksistenciāliem jautājumiem.

Inišerlnas Banši (*The Banshees of Inisherin*)

Izdošanas gads: 2022

Ilgums: 1 h 54 min

Žanrs: traģēdija, komēdija, psiholoģiska drāma

Apraksts: “Inišerlnas Banši” ir melnā humora caurvīta drāma, kas norisinās uz nelielas, noslēgtas Īrijas salas 1920. gadu beigās. Sižets seko diviem seniem draugiem, Pārdikam un Kolinam, kuru attiecības pēkšņi mainās, kad Kolins vienpusēji nolemj pārtraukt viņu draudzību. Pārtrūkusī saikne izraisa negaidītas sekas un rada spriedzi ne tikai starp abiem vīriešiem, bet arī uz visas salas. Filma pievērš uzmanību cilvēka vientulībai, draudzības trauslumam un tam, kā mazās, personīgās sāpes var izraisīt dziļas, eksistenciālas pārdomas.

Spoku Pasaule (*Ghost World*)

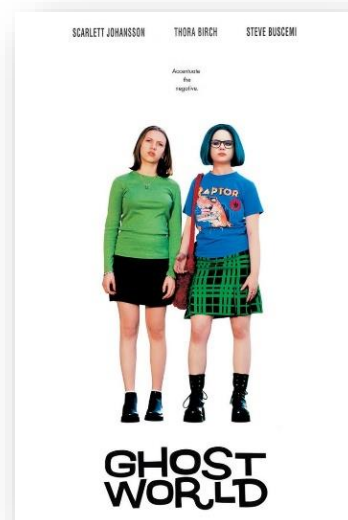
Izdošanas gads: 2001

Ilgums: 1 h 51 min

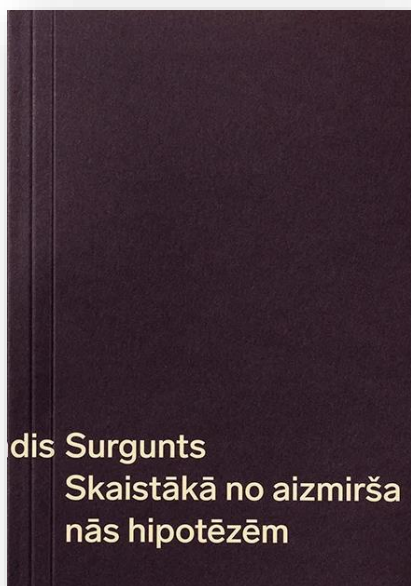
Žanrs: coming-of-age, komēdija, pusaudžu drāma

Apraksts: Šajā filmā stāstīts par divām labākajām draudzenēm, Enidu un Rebeku, kuras beidz vidusskolu un cenšas atrast savu vietu pasaulē. Kad Enida saskaras ar dzīves realitāti un sabiedrības spiedienu, viņa kļūst aizvien kritiskāka pret apkārtējo pasauli un tās normām. Viņas ceļojums sākas, kad viņa pievērš uzmanību dīvainam vīrietim, ko sastop reklāmā, un izveido ar viņu neparastas attiecības. Filma uzsver identitātes, vientulības un pieaugšanas tēmas, kā arī to, kā atšķirības ietekmē cilvēku dzīvi un attiecības.

/Ance Grīvane 12.5/

Grāmatu ieteikumi

Skaistākā no aizmīšanās hipotēzēm – Andis Surgunts

“(vai pastāv pasaule ārpus šīm iekavām?)”

Kad sirreālisms tiekas ar dzeju un tiek aizmirsts viss, ko var iemācīties no klasiķiem, saskatot kaut ko vai tieši pretēji – neko – , katram vārdam sāk izplūst nozīme, kas ir tieši postmodernisma nemērķtiecīgais mērķis. “Skaistākā no aizmīšanās hipotēzēm” ir Anda Surgunta debijas grāmata, kas aizpeld no realitātes rāmjiem un sastopas ar eksistenciālismu, izolāciju un cilvēka maznozīmību. Valoda šajā krājumā kļūst par rīku, lai aizpiņķerētu lasītāja prātu.

Kurlā republika – Ilja Kaminskis

“Kad Dievu tiesās, mēs jautāsim: kā tu to varēji pieļaut?”

Un atbilde būs atbalss: kā tu to varēji pieļaut?”

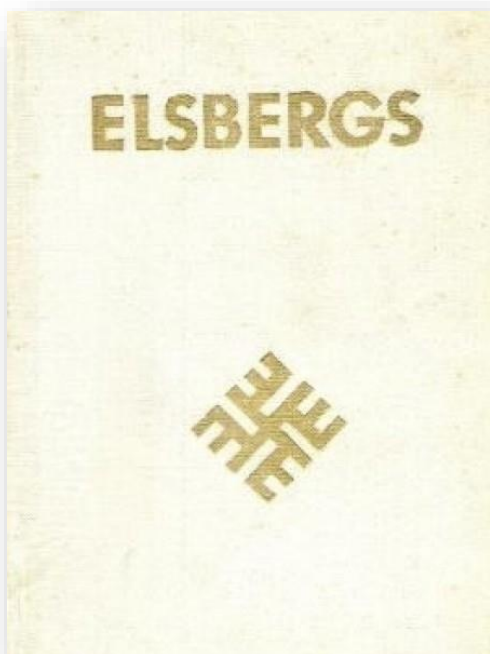
Protests var būt gājiens, bads, pikets. Šajā krājumā protests ir klusums un iespēja nedzirdēt. Raimonda Ķirķa atdzejojot “Kurlā republika” ir stāsts dzejas formā, kurš notiek Vazenkā, distopiskā (kaut vai šobrīd tā ir mazliet par līdzīgu realitātei) pilsētā, kas ir svešas varas okupācijā. Kad Petju, nedzirdīgu puiku, nošauj Seržants, visi Vazenkas iedzīvotāji “kļūst kurli”, lai izrādītu savu autonomiju, neatkarību no šīs svešās varas. Kaut arī ir pagājuši gandrīz 3 gadi kopš Ukrainas kara sākuma, ir nepieciešams atcerēties, ka karš vēl joprojām ir un cilvēki cieš. Dzeja un cita veida teksti, kas nāk no Ukrainiem, izraisa līdzjūtību, kas ir šobrīd vissvarīgākais. Mēs nedrīkstam aizmirst, mēs nedrīkstam klusēt.

Eksistenciālisms – Haralds Matulis

“Liriskais es zaimo un izsmej autoritātes un sociālās normas, visu to, kas viņam bijis dārgs un kur viņš cerēja rast mierinājumu.”

Kad tu esi jauns, tu nezini, kā dzīvot. Kad tu esi mazliet vecāks, tu nezini, kā dzīvot. Kad tu esi pavisam vecs, tu vēl joprojām nezini, kā dzīvot. Apkārt vijas potenciāls, attiecības, Dievs, kurš nespēj sniegt atbildi par dzīves jēgu. Šis dzejprozas krājums apkopo cilvēka apjukumu, dusmas, mīlu pret sevi un apkārtējiem, un to dara ar ironiju, sevis izņirgšanu.

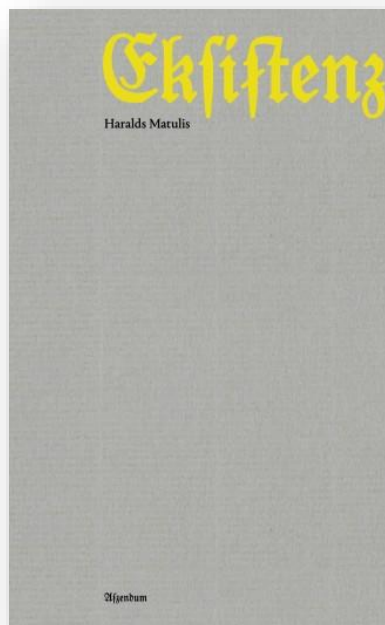
Velci, tēti – Klāvs Elsbergs

“Tu būsi varens.
Pārakmeņojies.

Lai dzelzsbetona
tauriņi smejas.

Nečirksti, sastingsim mūžīgā liecībā,
desmittonnīgā balles dejā.”

Kad politiskais režīms un valsts vara ierobežo savu identitāti, māksla, vārdi kļūst par paslēptu kritiku, ko skaistums samēslo. Klāvs Elsbergs, latviešu klasiķis, ir atstājis savu nospiedumu latviešu dzejā, un viņa krājums “Velci, tēti” atspoguļo Elsberga labākos tekstus. Elsbergs sastopas ar eksistenciālismu un brīvības ierobežojumu, taču tik meistarīgi apslēpj savu neērtību ar to, tā vietā rādot mīlestību un harmoniju.

- /Undīne Kivleniece 12.5/

Seriāli

Dārgie lasītāji! Ir atkal pienācis tas laiks, kad man ir dota iespēja jums ieteikt dažu aizraujošu seriālu. Šajā *L'avīzes* izdevumā jums ieteikšu tos, kuros galvenais sižets ir savas vietas atrašana uz pasaules, kas, iespējams, iepriekš bijusi pazaudēta.

Derry girls

Seriāla sižeta pamatā atainoti Erinas Kvinnas, viņas māsiņas Orlas Mikolas, draudzeņu Klēras Devlinas un Mišelas Ilonas, kā arī Mišelas brālēna Džeimsa Maguire pārdzīvotie pusaudžu gadi nemieru laikā Deri. Es visiem iesaku noskatīties „Derry girls”, jo, pirmkārt, tas ir ļoti unikāls un

aizraujošs seriāls, un, otrkārt, tādēļ ka galvenie varoņi ir tādi paši pusaudži kā mēs. Erina un viņas draugi mēģina atrast savu vietu uz pasaules un saprast to, kas viņus nākotnē sagaidīs.

Maid

Pēc bēgšanas no vardarbīgām attiecībām Aleksa, jauna māte, cīnās, lai nodrošinātu savai meitiņai Madijai labāku nākotni, un atrod darbu, uzkopjot mājas citiem cilvēkiem. Aleksa mēģina atrast pazaudēto drošību, patvērumu un mieru sev un Madijai. Iesaku noskatīties šo seriālu, jo tas tiešām ir skaists un ļoti emocionāls, kā arī tas parāda to, ka pat grūtākajos dzīvēs brīžos, kad nav naudas un drošības izjūtas, nedrīkst padoties, jo vienmēr būs kāds, kam esi vajadzīgs.

Big mouth

Seriāls "Lielā mute" (Big mouth) stāsta par

pusaudžu grupas, kuras dalībniekiem sākusies pubertāte, ikdienas dzīvi. Sarežģītu notikumu virknes rezultātā viņu dzīve mainās pilnībā. Galvenajiem varoņiem viena no svarīgākajām lietām ir censties atrast savu dzīves ceļu un to, kā izdzīvot šajā pubertātes laikā. Es nebūtu pārsteigta, ja daudzi teiktu, ka ir redzējuši seriālu „Big mouth”, toties tiem, kas nav pat dzirdējuši par to, steidzami un nekavējoties jāsāk par to interesēties. Tad vairs neliksies, ka dzīve ir grūta. (Seriāls ir balstīts uz patiesiem notikumiem.)

Protams, seriāli, kurus es iesaku, nav vienīgie, kas saistās ar kaut kā atrašanu. Ceru, ka vismaz kādu no piedāvātajiem seriāliem noskatīsieties un to izbaudīsiet! Sūtu daudz buču. (~ 3~)♥

/Elīze Vīgante 12.5/

Kur doties oktobrī?

Gunārs Binde. Pašportrets. 1977.

Sveiks, kultūras cilvēk!

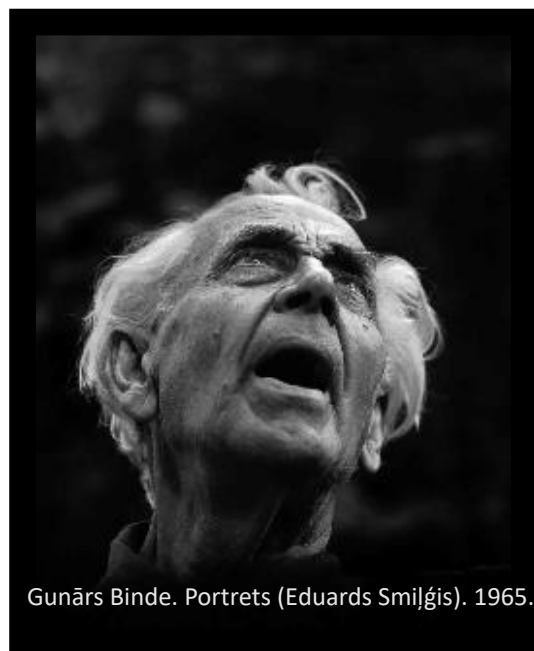
Rudens ir laiks, kad vēlos vakaros parasti ir patīkamāk pavadīt laiku siltā mākslas gaisotnē, nevis ārā, tāpēc esmu apkopojusi oktobra pasākumu klāstu, kurā kaut ko interesantu atradīs ikkatrs.

LNMM mākslas izstāde *Binde 100-10*

Gunārs Binde ir leģendārs latviešu fotomākslinieks, kuram pagājušajā gadā apritēja 90 gadi. Visticamāk atpazīsti viņa fotogrāfiju *Portrets (Eduards Smiļģis)*.

Viņš ir saņēmis desmitiem godalgu ārvalstu fotomākslas salonos. LNMM par godu Bindem ir izveidota personālizstāde ciklā *Paaudze*. Gunārs Binde atpazīstams galvenokārt ar melnbaltām fotogrāfijām, bet neatkarīgi no krāsas un žanra attēlos vienmēr atklāts tēls, un tas viņa fotogrāfijas padara par mākslu.

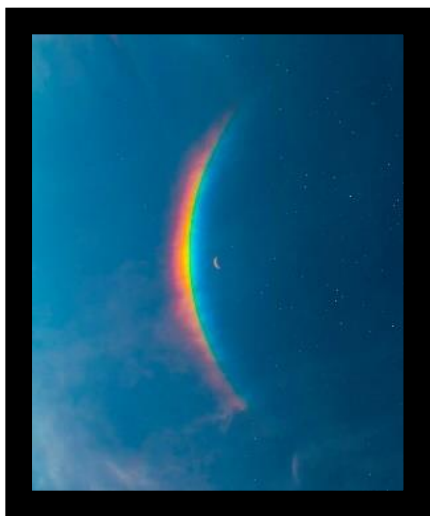
Fotogrāfs uzsver: "Attēlā ne vienmēr ir tēls. Tēls ir tas, kas tevi ietekmē, padara dullu, tu reibsti, pārdzīvo. Tas ir vispārinājums, kas attiecas uz kaut ko būtisku, to nevar konkretizēt." Izstāde noteikti būs bagātīga pieredze, kurā iespējams paplašināt savas zināšanas un izpratni par latviešu māksliniekiem. Iesaku doties kopā ar draugiem, lai rastos daudzpusīgas sarunas!

Gunārs Binde. Portrets (Eduards Smiļģis). 1965.

Teātra Izrāde *Cīlvēkl laivās*

Latvijas Nacionālajā teātrī nesen pirmizrādi piedzīvoja režisores Ineses Mičules iestudējums “Cīlvēki laivās” pēc Alberta Bela romāna motīviem. Romāns uzskatīts par vienu no jaudīgākajiem latviešu daiļliteratūras darbiem, un tā aktualitāte turpinās mūsdienās. Izrādes

galvenās tēmas ir par latviešu pastāvēšanu kā mazai tautai starp lielām un par sašķeltību un domas brīvību. Izrāde noteikti izglītos un aizraus, kā arī liks padomāt par savu identitāti.

Coldplay *Moon music* globālais kinoseanss *Forum cinemas*

Ja esi rokmūzikas grupas *Coldplay* cienītājs, noteikti zini par viņu jaunāko albumu *Moon music*. Albumā aplūkotas tēmas par kosmiskajiem brīnumiem, mīlestību, cerību un apbrīnu, turpinot sniegt klausītājiem jēgpilnas, dvēseliskas dziesmas, kas neatstās vienaldzīgu nevienu. Kinoseanss noteikti būs neaizmirstama un eiforiska pieredze.

JRT melnā komēdija “*Lai Dievs stāv tev klāt, tu, nabaga cietēji!*”

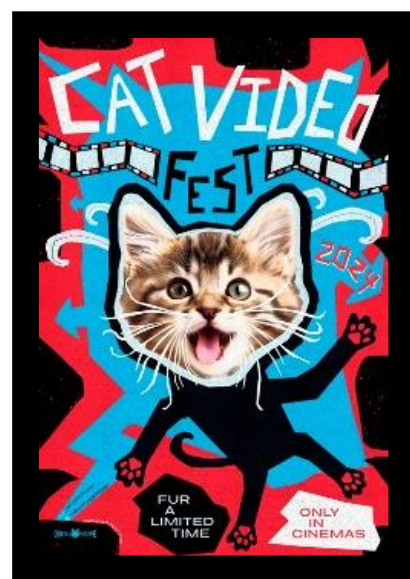
Dažkārt ir vajadzīga melnā komēdija, nevis klasiskāks žanrs, lai liktu sabiedrībai sarosīties, un arī režisors Alvis Hermanis to šoreiz izvēlējies, iestudējot izrādi pēc angļu dramaturģa Mārtina Makdona (*Marin McDonagh*) lugas “Bendes” motīviem. Luga ir par laiku, kad Anglijā oficiāli tika atcelts nāvessods (ar pakāršanu) un pēdējie karalistes bendes jeb nāvessodu izpildītāji pēkšņi palika bez darba. Izrāde noteikti ir ļoti humoristiska, izraisa pārdomas un, kā norādījis režisors, pat poētisku noskaņojumu.

Dzejas pusnakts skolā 19.10.

Dažreiz negribas doties tālu no pazīstamiem ceļiem, un tādos gadījumos ar prieku nāk talkā skolas pasākumi. Ar sajūsmu aicinām apmeklēt *Dzejas pusnakti* Rīgas 13.vidusskolā 19.oktobrī. Sekojiet līdzī informācijai skolas gaitenīs un sociālajos medijos!

Catvideofest 2024 forum cinemas

CatVideoFest ir jaunāko un labāko kaķu videoklipu apkopojums, kas atlasīts no neskaitāmu stundu gariem iesniegumiem un jau esošiem avotiem, mūzikas videoklipiem un interneta platformām. *Forum cinemas* veido sadarbību ar patversmi un kaķu atbalstu centru Rīgā *Remi*, 10% no pārdoto biļešu ienākumiem tiks ziedoti šim centram. Dodies pavadīt jautru un patīkamu laiku, skatoties kaķu video, un atbalsti patversmi!

Izrāde “Vīna dvēsele” mūzikas namā Dalle

Par godu dzejnieka Jāņa Petera 85 gadu jubilejai mūzikas namā “Daile” izveidota muzikālā izrāde “Vīna dvēsele”, kurā skanēs paša Petera dzeja un Mārtiņa Eglieņa mūzika, kas atklās gan dzejnieku, gan pašu klausītāju no jauna skatpunkta. Skanēs 14 jaunas Mārtiņa Eglieņa dziesmas un teksts, ko runās un dziedās Dita Lūriņa-Eglieņa un Gundars Grasbergs. Pasākums būs visnotaļ radoši un liriski noskaņots, tāpēc Dzejas dienu entuziasti, kas vēlas izjust pasākumu pēcgāršu, ir sevišķi aicināti baudīt. Tiekamies jau 1. oktobra vakarā!

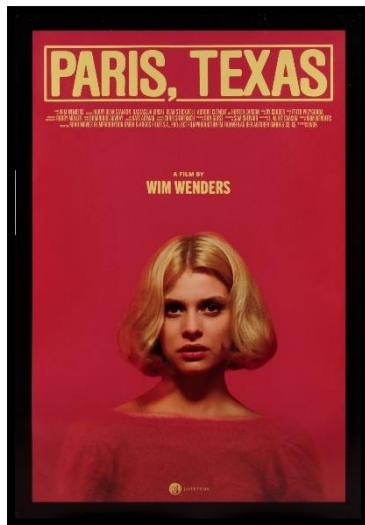
Lai dzīvo kultūra!

/Citrarka/

Jau 11. gadu Rīgā un tiešsaistē norisinās Rīgas Starptautiskais kino festivāls *Rīga IFF*. Kā jau katru gadu, arī šogad piedāvājums ir ļoti plašs un tajā viegli apmaldīties. Tādēļ šeit būs daži ieteikumi no manas puses - joprojām pašpasludināta *letterboxd* kritiķa.

Dažas (jo ir vēl ļoti daudz citu) filmas, ko šogad iesaku nepalaist garām uz lielajiem (vai nedaudz mazākiem) ekrāniem:

Parīze, Teksasa (*Paris, Texas*)

Vima Vendersa (Wim Wenders) 1984. gada filma. *Rīga IFF* piedāvā unikālu seansu ar filmas nupat digitāli restaurēto versiju. “Parīze, Teksasa” uzskatāma par Vendersa pazīstamāko, atzītāko un visvairāk citēto darbu. Tas ir stāsts par pārmaiņu, vārdu un klusuma nozīmi.

Filmu iespējams noskatīties tikai vienā seansā - 19. oktobrī kinoteātrī *Splendid Palace*.

Meitene ar adatu (*Pigen med nålen*)

Zviedru režisora Magnusa van Horna filma. Estētiski atjautīga interpretācija par dāņu sērijveida slepkavu Dagmāru Overbiju. Tas ir stāsts par sociālajām šķirām, māsību un solidaritāti.

22.oktobrī Splendid Palace

27.oktobrī Forum Cinemas

Substance (*The Substance*)

Koralī Fražā filma. Stāsts par šovbiznesu un nerasniedzamajiem sabiedrības standartiem. "Substance" ir produkts, kas piedāvā atgūt jaunību, sola veiksmīgu dzīvi. Tomēr tam ir arī blakusparādības.

19. oktobrī, Splendid Palace

Blakusistaba (*The Room Next Door*)

Pedro Almodovara filma. Stāsts par attiecībām, draudzību.

Festivāla programmas kuratore to definē šādi: "Atzīšanās ne tikai

bailēs no aiziešanas, bet arī augstā dziesma sarkanajai un zilajai krāsai un Ingmara Bergmaņa duālisma puzlei "Persona" (1966)". Filma piesātināta Almodovaram raksturīgajiem krāsu kodiem, izcilu skaņu celiņu un nepārspējamām aktrisēm - Tildu Svintoni un Džulianu Mūru.

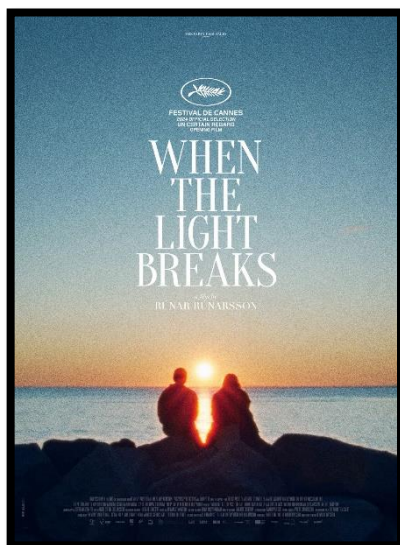
25. oktobrī Splendid Palace

Lauztā gaisma (*Ljóstrob*)

Islandiešu režisora Rūnara Rūnarsona filma. Tā ir pieaugšanas drāma, samierināšanās ar zaudēto, jaunas mīlestības meklējumi. Filma iemieso jaunību. Stāsta par dzīvību un nāvi, tās nenošķirot. Stāstu papildina fenomenāla kinematogrāfija.

21. oktobrī Splendid Palace

Tiekamies kinoteātros!

/Līna Jakubāne 12.5/

Dzejas slama dzeja

3. vieta – Aija Karlsons-Arklone 12.5

Tu zvērs!

Mēms

Ja nav barības

Tev barība dārgāka par visu

Atrodi uz ceļa

Vāveri

Riepas nospiedumiem rotātu

Jārij nost!

Ka tik pabaroties.

Turpat blakus

Aiz augstiem dzelzs vārtiem

Tu kā vārns ar ievainotu spārnu ķērc

Varbūt vārti padosies

Nebūs jālido pāri

Drīzāk Tavas balss saites pirmās padosies

Bet!?

Ka tik pabaroties.

Ar tukšu vēderu nevar!

Salds lietus ausīs līst

Pārpilda tās

Nav iespējams vairs filtrēt skaņas

Visas frekvences vienā

Viļņi veido bizes un

Tavi čuksti veido tauriņus vai viendienītes

Kuras tikai pie manis lido

Jo tu vēlies kaut ko jauku -

Man ausis vēl vairāk pārpildīt!

Kā lai visu sadzird?

Pilnas ar saldu kompotu

Kas izrādās tāds blūžgins vien

Kurā peld kanalizācijas dārgumi

Tagad gan

Ausis padevušās līdz rītam kad

Viss jau būs iztecējis pa degunu

Un viendienītes nomirušas

2. vieta – Sabīne Skutele 12.5

— — —

brīvībā palaistais putns
triecas virsu
un balti putekšņi spiežas acīs,
zem kājām smilšu maigums,

istabas žalūzijas aizmiglo prātu,
apkārt krāsas bez objektiem vai siluetiem
ļaujas prāta brīvība plūst caur telpu uz āru,
no kurienes ir sadzirdams apnikums un neizlēmība garāmejošiem bērniem

mani apvij pie grīdas dzelzs skudriņas
pie ciskām jūtams karstums un pakļāvība
ausis dzird mazo kājeļu klakšķēšanu
un es kļūstu viena ar grīdu
manā miesā ir daudz siltuma
un kontakts ar apkārtni paliek ar mani
vienmērīgi vēsas rokas
ir kā atgādinājums par laiku un telpu

mani mahinē dievs
gultas matracī jau ievilka putekļu smaka
es ar kājām paspārdos vien,
man ir 2x2 atvēlēta vieta sapņiem -
klaigāju kā dzīvnieks
tikai prasot bet neko nedodot
tādiem dzīve atvēlējusi drosmi un sparū

1. Vieta – Undīne Kivleniece 12.5

truli magoņu iespaidi
grāmatvežu kompleksi
šķirstot vakardienas atlūgumus
aizmigām uz savām rokām
ar šautriņām atzīmējam
rītdienas kuras izdosies
atkal paspēsīm
beigas ir tik tuvu
kā pašas bērnības sākums
ar šķērēm iesākam ķerenes
ar kalendāra oktobri
lai paceltu rokas
ir jāizdara 3 sekojošie soļi:
1. jāatzīst vaina
2. jāaiziet uz baznīcu
3. jāiet atkal gulēt
ir tikai daži pirmie iespaidi
kuri netiek aizmirsti

atkal pārbīdām rokas
no grēksūdzes sniega
mazliet siltāk mūsu mājās
deg smiltis starp pirkstiem
ir tik grūti atpiņķerēt
sevi no taviem matiem
pat laiks nestāv priekšā
neparedzamajam
redzi, cik cilvēks ir
trausls.
es ceru, ka nākamo rudeni
lapas kritīs mazliet maigāk

— — —

Es tevi redzu pāri Kalnciema ielai.

Es tevi saucu, bet tu neatskaties.

Es pagriežos pret Valteru, un viņš man saka: "Tikai tagad neskrien, ja?"

Tas būtu man piemērotākais veids, kā nomirt. Skrienot pāri ielai pie tevis.

Man vajadzētu būt vienalga. Un man ir.

Tomēr es domāju: "Cik gadi tagad ir jau pagājuši?"

Astoņi?

Cik daudzas dziesmas ar tavu vārdu esmu iemācījies?

Cik daudzi no maniem dzejoļiem ir tev?

Es domāju par tām vēstulēm, ko rakstījām sākumskolas beigās, lai atvērtu, kad beidzam skolu.

Tad par to, kā es atvēru un redzēju: "Vai tu beidzot esi ar viņu kopā?"

Man ir vienalga. Man ir.

Bet uz pussekundi es gribu skriet.

gaidi

pa kreisi no manis izsmēķis nomests
aiz manis pieturas soliņš vecs
pa labi ir ierakts sarakstu stabs
laiks katrā ziņā mainīgs, diezgan labs.

man no ārpuses sasvīduši mati
ausīs vislaik prasās vati
jau nedaudz dziļāk manī kolas sprādziens
visdziļāk visilgākais brēciens

mazie kad niķojas
spārdoties met lietas pa gaisu
ar mazajām spēcīgajām dūrēm saspiež
pārsteigumā pārāk stipri
dikti dikti
mīļš bet brēc
es brēcu bet nedrīkstu skaļi
var klusi
nomest ar cigaretes izsmēķi
pati sev kādā sarakstu stabā pierakstīt
iekapsulēt atplēstā spraugā pie sola kājām

bet mani kļiedzieni nekad nebūs tik skaļi
kā bērnam, uz kura apakšbiksēm vaļi
kam matos varbūt lente
bet iesarkana
jo aiz gultas bende.
tik neviens to diemžēl nepamana.

desu sos

deso uz Maximu. aizdeso. draugi divi.
ķers zivi,
paņems omnivas paciņu.

deso sieviete pēc operācijas
pēc svešas navigācijas
nepareizā dzelzceļmalā svešas
civilizācijas
bāc, kur nu vēl skrējēju mānijas

deso, met ar laso
izņem līkumu aso
vietējais mačo
safabricēts taču

tu arī desosi?
sev kabanosos sekosi?
kur gaļa? kur mala?
kur vaļā? kur uz galviņām sadala?

a bet skrien
a bet bez miesnieka kurpjšņores pat
nesasien
basiem basiem
mums būt
klausīties basos.
un tad no jauna kārtējais desu sos.

Ar vakaru nāk tuvākais klusumam ko varu sagaidīt, ar to pietuvojās virtuves grīdas kārdinājums.

Un es nekad nebūšu tas pats, kas biju vakar. Šie vasaras mirkļi ir zuduši, es vēlētos, kaut ne nekurienē. Guļot es domāšu par ziediem, centīšos, kaut ar smaīdu, tomēr zināšu, ka tos palaidu jau tad, kad atcerējos.

Saki, kā man pazīt tevi? Kā lai es paskatos, nevis redzot tevi un mani, bet tevi kā es?

Tā jau notiek, ka, lai cik mīlētu pļavas, tu baidies no kukaiņiem.

Es sapņošu par ūdens pilienu vēsumu, par mēness atspīdumu tajos.

No rīta es vēlos kļūt par lietu. Lai es būtu bijis debesīs, lai kļūtu par daļu no pasaules.

/Miermīlības vēstnesis/

Mēness

Pretī manai sejai Mēness nožāvājas

Vizbuļojošs, vientuļš, spoguļvirsmā klāts

Sūdzoties, cik visas zvaigznes tālas -

No tā sudraba mēles malas birst pelēks māls

Es žāvājos pretī un nerunāju vairs vārdos pilnos

Manas rokas, kājas un ribas

Slikst siltos vilnas vilnos,

Kamēr serenādes āmuriņi pret galvu sitas

Bezdzibenis visapkārt, uz augšu tas raugās

Bet vairs nešķiet tik spožs, tik vienmērīgs un vēss

Pelēks vai bēšs skatlogs tam plaukstās

Spilgtākajiem dārgumiem reiz sēts

Kurš spēj aizvērt acis, tas ver

Līdz glezna kļūst sausa zem plakstiem

Kas paliek nomodā, tas cer

Līdz tumsa paver rētas,

Saviem gariem nagiem plēstas

/Emma Luīze Ceske 10.5/

SUDOKU

3		1	8		6			5
	9			2	7	3		
		6					4	1
2			4	9	8	5	1	
5					3		2	7
6	1							9
1	3	7			4	6	9	
9		4					8	3
8			3	7			5	

Aizpildi tukšos lauciņus ar skaitļiem no 1 - 9 tā, lai tie nebūtu vienā un tajā pašā līnijā vertikāli un horizontāli, kā arī tā, lai tie neatrastos vienā kvadrātā. Veiksmi! Atbildi meklē pie sk. D. Ivanovskas bibliotēkā.

7	4		5	3	8			6
	5	9	7				3	
2		8			1		7	5
4	1		6			8		
8			3					4
5		7	8	4				
3			1	8	9	6	5	
		6	4	5	3	7	8	1
		5				9		3

Kurš latviešu valodas un literatūras skolotājs esi tu?

Atbildi uz jautājumiem, saskaiti punktus un uzzini, kurš skolotājs tu esi!

(A - 1; B - 2; C - 3; D - 4)

1. Tu uzdod muļķīgu jautājumu, skolotājas reakcija:

- a. Pasmejas un jautā: "Un kā tev liekas?"
- b. Paskatās uz tevi ar vilšanās pilnu skatienu.
- c. Pasmejas un atzīst tevi par klases jokdari.
- d. Sniedz atbildi, jo muļķīgu jautājumu nav.

2. Tev ir jānosauc latviešu rakstnieks - ģēnijs, tu:

- a. Piekrīti skolotājai, ka tas ir Vērdiņš.
- b. Skaļi un droši saki - Rainis!
- c. Rūpīgi apdomā un saki: "Laikam Ziedonis"
- d. Saki Plūdons, jo viņa vārdā tagad laikam nosaukta iela.

3. Mācību stundā tev labāk patīk:

- a. Spraigs uzdevumu temps, skolotājas tieša, objektīva Kritika.
- b. Paaugstināts adrenalīna līmenis ikreiz, kad skolotāja ar tevi nodibina acu kontaktu.
- c. Disciplīna, klusums, piemērots uzdevumu temps.
- d. Brīva atmosfēra, skolotāja ik pa laikam padalās ar kādu uzjautrinošu dzīvesstāstu.

4. Tu uz ielas satiec savu latviešu valodas skolotāju. Viņa:

- a. Paiet tev garām.
- b. Pasmaida un apvaicājas, kā tev klājas.
- c. Formāli sasveicinās un dodas savās gaitās.
- d. Neatpazīst tevi/neatceras tavu vārdu.

5. Kā tu pavadītu 20 minūšu starpbrīdi, ja tu būtu skolotājs;

- a. Aizietu pēc kafijas, pa ceļam apspriežoties ar kolēģiem.
- b. Labotu skolēnu pārbaudes darbus, nepaslinkojot aizrādīt nepieklājīgiem skolēniem otrpus klases durvīm vai basketbola laukumā.
- c. Meklētu informāciju par jaunākajām kultūras norisēm, lai par tām pastāstītu skolēniem.
- d. Steigtu nokopēt darba lapas tiklīdz esi padzirdējis, ka kopētājs ir salabots.

6. Kādi daiļliteratūras darbi būtu jālasa taviem skolēniem?

- a. Dzeja, arī ar necenzētu leksiku.
- b. Dažādi, saglabājot balansu starp klasisku un 21. gadsimta darbiem.
- c. Latviešu klasika, piemēram, "Mērnieku laiki".
- d. Ļauj skolēniem izvēlēties to, ko paši vēlas (un, protams, "Lāčplēsis").

/Zaiga Linde un Elza Bērziņa 12.4/

**Tu esi Iveta
Ratinika, ja ieguvi
5-9**

**Tu esi Agnese
Puķe, ja ieguvi
15-19**

**Tu esi Vija
Sondore, ja ieguvi
10-14**

**Tu esi Agita
Kreitāle, ja ieguvi
20-24**

Krustvārdu mīkla

Vertikāli

1. Japāņu mafija.
2. Klusi runāt.
3. Garīdznieka apģērbs.
5. Populārākais sporta veids pasaulē.
7. Atmiņas zudums galvas smadzeņu saslimšanas gadījumā.

Horizontāli

4. Nīderlandes tradicionālie koka apavi.
6. Dzīvnieks, kurš deva pirmsākumu mītam par vienradzi.
8. Pareizticīgo baznīcas augstākais garīdznieks.
9. Informācija, ko nedrīkst vai nav vēlams izpaust.

Pumpkin spice L'avīze

Kad košas lapas sāks krist un zeltainums sāks zust sniega kupenās, tad klausies šo playlisti un baudi silto un mājīgo rudens aromātu.

/Afra Pia Kima 12.5/

Lasi L'avīzi

Jo šī ir kaķu mīlākā avīze.

***Kas pierāda, ka tā ir labāka par jebkuru
citu***